

струненъ квинтетъ; соната; „Малка сюита“, „Фантазия“ и др. творби за пиано; соната за виола или кларинетъ и пиано; 2 цигулкиви сонати; соната за кларинетъ; соната за виолончелъ и пиано; пѣсни съ флейта; „Пѣсень на късната липа“ за женски хоръ и оркестръ; една „Симфоническа увертюра“ (1930) за оркестръ. К. е носител на следнитѣ награди за композиция: „Австрийската държавна“ 1919, „Густавъ-Малеровата“—1922, „Залцбургската“ — за камерна музика за 1929, и „Художествената премия“ на Виенската община.

Корнголдъ, Ерихъ Волфгангъ — Korngold, Erich Wolfgang — значителенъ композиторъ отъ умѣреното модерно направление, род. 29 май 1897 въ Бърно, училъ при Землински, Фуксъ и Хер. Греднеръ — въ Виена, диригентъ въ Хамбургъ и Виена; отъ 1927 професоръ (теория и диригентски класъ) въ Виенската държавна академия за музика. Още

Ерихъ Корнголдъ

съ писаната на 9 годишна възраст пантомима „Снѣжниятъ човѣкъ“ К. показва своята театрална жилка, която въ по-къснитѣ му сценически творби се изявява все по-силно и по-силно, до като достигне до сте-

пень да овладѣе напълно всички срѣдства за въздействие на музикалния театъръ. Майсторски написаната гласова частъ на неговитѣ творби и изкуствената трактовка на оркестра имъ предаватъ една още по-голяма сила на въздействието. При една жива фантазия — на К. липсва оригиналностъ на творчеството, носящоу него еkleктиченъ характеръ: то е една смѣсца отъ Вагнеровски, Пучиниевски, Штраусовски, Дебюсиевски и Шумановски елементи. Въпрѣки това, той е единъ отъ значителнитѣ представители на съвременното оперно творчество. Творби: „Симфонията“; симфоничната увертюра *Sursum corda*: „Театрална увертюра“ и сюита „Много шумъ за нищо“ — за оркестръ; концертъ за пиано и оркестръ (само за лѣвата ръка); клавиртрио; струненъ квинтетъ; клавирквинтетъ; 2 сонати и „Приказни картини“ за пиано. За сцена: „Снѣжниятъ човѣкъ“ (пантомима), „Виоланта“ (1916) и „Прѣстенътъ на Поликрата“ (1916) (едноактни опери) „Мъртвиятъ градъ“ (1920) и „Чудото на „Хелиана“ (1927) — опери; музика къмъ Шекспировата „Много шумъ за нищо“; пѣсни; сюита за 2 цигулки виолончелъ и пиано (1930); оперета „Пѣсенъта на любовта“ (1930).

Корнголдъ, Юлиусъ — Korngold, Julius — известенъ виенски музикаленъ критикъ, баща на Ерихъ К., род. 24 дек. 1860 год. въ Бърно. училъ въ университета (право) и консерваторията на „Приятелитѣ на музиката“, отъ 1902 критикъ на голѣмия Виенски вестникъ *Neue freie Presse* (замѣстникъ на Хансликъ), писалъ: „Нѣмското оперно творчество на съвременността“ (1920) и „Съвременната романтическа опера“ (192).

Корнелиусъ, Петеръ — Cornelius, Peter — значителенъ композиторъ, род. 24 дек. 1824 въ Майнцъ, умр. 26 окт. 1874 въ Майнцъ, ученикъ на Денъ въ Берлинъ; 1856 се явява операта му „Багдатския бръснарь“ — диригирана 1858 отъ Листъ въ Ваймаръ (при когото К. отива 1852), но пропада, поради настроението, което противницитѣ на Листъ създаватъ срещу нея. Следъ едно пребиваване въ Виена, където пише